

Stompegubben

(Saga från Sverige)

Inte långt från Fylkestad i Villands härad ligger ett berg och i det berget bodde det förr en jätte som man kallade Stompegubben. En dag hände det sig att en vallpojke hade tagit sig upp på berget med sina getter. Jätten hörde dem klampa omkring däruppe och kom utrusande, arg som ett bi.

”Om du inte ger dig av genast ska jag krossa dig som jag krossar den här stenen”, vrålade jätten och grep tag i ett klippblock av flinta. Så kramade han stenen i sin hand tills den blev till grus.

”Ja, nog är du stark alltid” sa vallpojken, ”men jag tror nog ändå jag kan rå på dig om du nu vill slåss.” Så tog han en skarpvässad pil med hullingar, spände den för sin båga och sköt den rätt i magen på jätten.

”Aj! Vad var det för något?” undrade jätten och försökte dra ut pilen.

”Det var ett skällsord”, svarade pojken.

”Varför har det fjädrar?” frågade jätten.

”För att det ska flyga bättre”, svarade pojken.

”Och varför sitter det fast?” frågade jätten igen.

”För att det har slagit rot i din kropp”, svarade pojken.

”Har du flera sådana skällsord?” undrade jätten.

”Hur många som helst! Här har du ett till”, svarade pojken och sköt en ny pil på jätten.

”Aj, aj!” skrek Stompegubben. ”Är du inte så arg än att vi kan börja slåss på allvar?”

”Nej, du har inte fått nog med skällsord än”, sa pojken och lade en ny pil mot bågsträngen.

”Hålls med dina getter var du vill! Om jag inte kan reda mig mot dina skällsord, hur ska jag då reda mig mot dina hugg och slag?? Tjöt Stompegubben och sprang in i berget. På det viset vann vallpojken trätan, för han visste hur man kunde lösa ett bråk med list istället för med nävarna.

